

TOLDI

Versuko pripovedaványe / Szprávléno po Arany János-i / Na Vend jeziki obrnyeno po Kardos János-i

VI. Szpév.

Na tórem Nagyfale mézsec lepó krészti, Toldiova hiza sze beli zvón vézi, za hizsov sze ograd szadoven zeleni, steri sze za niksi dolnyi lóg nezmeni. Vu ograd pelajo edna dvérsa hize, k etim Toldice sztan szpádne nájbliže, rozmarina grm je v nyé placsnom obloki, i na toga pojbar nasztréga zdá notri.

Medtém szvoija vuká pá na pléca zdigne, ino sze na drúgo sztran palacse ogne: vszaka zsvócsa sztvár szpi, znótra, zvóna, tam, v ednoj kolárnici taká vszaki pesz szam. Odpréte szo dveri; vidi Gyúrgya sztelo, mézsec jo te pokrio z briszácsov na béli. Vóné pa pod hize sztrého v szazszom sztrazsarje fresejo, zbiti z vinom i sznom.

Vsze szpi. Miklos sze tak zdá dugó nemúdi, vuké szvoje na prag palacse poszadi, potom pa vsze dárde hitro vküpperberé, stere szo kre sztēne posztlavene bilé. I sz nyimi sztrazsarov gvan pribeje k zemli, da gorinesztāneo, csi bi hitro steli, teda v hizso ide. Jaj! zdá Toldi Gyúrgya, csi ga je zse névzēo, vzēti more úrgya.

Tam nasztréga Miklos pri Gyúrgya zakrivi, kak sze vlácsi szapa znyega vó i notri; en sztis z gutane — i csi bi sztó dúš meo,

nebi vees írkaó on, steo bi ali nesteo. Ali Miklos veli: „Lehko bi te vmóro, ár szí vrēden, da bi steo, csiniti nóro, ali zdá ti nescesem na pogübel bidti, li tó, ka szem tú bio, scsēm poszvedocsiť.”

Z tém szvoija vuká na narocsa vzeme, i na eden sztāri stampet dolidene, ino etak escē. „tente, tente lepó, ár éno vájni brat szpi — premiszli tó.“ Odtéc je pa préško vu prisztrano hizsicško. gde je szedécs naisao mater, v placs zavito, kak je ovdé rokē na sztoli vküpvzila, ino túzšno glavó na nyidvi púsztila.

Zaman je nasztrégao nyó eti szládkí szen, né ga je púsztila k nyé szrdca bolezen, i na szlédnye jo je li z jálnosztjov vkano, na pószodo vzévi tréšlike dolamo. Vu zátanik sze ji je odzaja zvtáo, od pēt do temena góri, doli drkáo, i célo vküpzmantrao, potom pa opojo, li tak jo naszlédnye vúszpáo i szpokojo.

Ni etak netpri dugó nyé pocsinek, zdantáo jo je zš nyega zdá Miklos, nyé szinek.

gori je szkricsala na nyega szkriven hód, ali on je etak zácsao szvojo szlobód: „Drága mama moja, níka sze ne bojte, né szem na pogübel hizse tú, nedvojte, csi taki po nocsi hodim, kak szkúšnyáva, vudné bi me bujli — pót moja je práva.

Niti sze ne boji mati, tó szlúsavsa, i obiné sziná, k szebi ga sztisznovsa, ni iglé mézsta je na nyem né nihála, ká ga z szvoijimi kúšmi nebi oblejala. „Jaj, tak te pá vidim! ah! né szem szlúla, szkoro szem zdvojila, szkoro szmrt szkúszila; —

ali, Bóg moj, zaká gucsim tak naglász zdá, tvojo goszpon brat v énoj hizsi szpi odzajaj!”

Telko právi mati, vees nebi gucsala, csi bi sze na szkrivnoj púszti nahájala, i tam bi nyega li kúšívála z szrdca, kak dzšdzšdz ráne rosze kúšije tráč sznca.

Nymatot Vendvidéki könyvnyomdában, Muraszombat. Felelős kiadó és szerkesztő mint a Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület elnöke, Hartner Nándor.

Csüti Miklos, kak trepecs v nyega roka, vkleknoa bi, da je nebi meo v náročsaj; pa je i szam on tak zburkani vu dühí, da ni odgovora ne zmore, kak túhi.

Zadrzsávati sze je steo, ali zaman, líki dabi z iglöv bio vu vüha szmican, ali nyemi pod nózš rénojo ribali, tak ga prázi bodláj v célo m nyega téli. Z britki szkuzami nyemi mati nyegva túzšna líca nyegva peré i poléva, i kak, gda z dvé bregöv járci vkübezsíjo, tak i nyidva szkuzé vedno vküpcúríjo.

Naszlédnye pa Miklos dónk obrdi szrdé, i obráz szvoj szkrije materi vu vlašzé, vküpe sze je pobrao i prizdížno szej, ino tak zadávo joesi szkúze szvoje. Teda sze k meteri obrne, govórecs: „dájte mir zobszomszkim kúšom, mati, hotéc li na megnyena szo dāne vóre meni, na szlobód szem prisao vu kratkom vrēmeni.

Né! nemam vüpanya dzúse tú osztaí, brat je zrok, kankoli ga sese moj Bóg djáti! nyegov vmorec bi jazs ednók zlelika pósztao... nebom nígdar! vees od toga gucsao. Ali telko právim: neplacste szej, mama, vó trbē zse vzšti vsze bojazen nama: neidem záto, da vees szej nazáinepidem, vórjem, ká vu bógi bramtela najdem.

Velko mócs ohešutim v obóma ramonca, nebom je zaprávao v škegnyá, mlmí, mama, doszta csíjem od vitévta moja ošce, i jazs, jazs bi blato moja roda ime? V Búdino góri mam idi za vojnika, pokázati mam tam mojni krahi níka táksega, ka nede na szramoto brati, nego nevoscesenozt ga ma pocerati.

Proszim vász tak lepó drága moja mama, necekните szej vees, neplacste za szina! ki je escse ne mro, zaká ga plakati, vém ni mrtvec nema li mrtvecosztaí... Vees bi escse zselo materi právi, da v dvóri pszi nebi zácsali trobiti, ali szlúsavsi nyé, brs szej je szpomeno, ká je edno jáko nezšpatetno vesino.

Psze je níka drúgo zdá né razdrazdszilo, nego, ká je vuká privlékáo vu hizso: om vszo dzsino brs zeszna zbijejo: záto li nakrátri szkonosa szvoje delo: „Nemorem szej dzúse jazs eti múdti, vász pa, mama, Bóg moj ma blagoszloviti, blagoszlovi vász on tak vu etom sztki, zesšem z šrdca, kak tam v neboszkom prébitki.”

„Alduj te, álduj te!” mati dotec právi, sto? i koga álduj! tó li miszi v glaví: znála je, ká on Bóg ki szrdca szkrovoszti brodi, nyé zeslénye dopum z mlószti. Tak gda bi sze otrok od nyé szrdca vtrgno, nega, ki bi zrécsí znáo nyé mauro grozno, vémda je nyidva dúh bio on linc med nyima, ki szej je né zbonáo, a' sztrégao med dvóma.

Pszi szo medtém vedno civilni, cmunekáti, i z groznim tulenyem po dveraj skrabáti, góri szo szej sztepí i hlápo med kricsom, i zeszna zdrantali Gyúrgya z larmov, trúpom. „Sto? ká je hodilo eti? obegáo, gda tva dva vuka v poszteh varajo. „Miklosa esm je tó, né drugoga delo! Za nyim, za nyim pojbie!” je Toldi György vello.

I kak gda szej szšnvyóv gnezdó góri zdrazdszi, tak szej vsze vu céloj hizsi hitro zrášitízka, sznyáva szej lúdsztvo po trnaci, dzese szemta peski, na bisztri jahanci. Gdétá? kama bezsi? tó nezná zdá míscse, i kak brez pámeti ga kak nóri íscse!

naszlédnye je Gyúri grozno vsze zopszúje, napré gzdí, i vesz roj ga naszledúje.

Jeli csúje mati zdá eto hrabuko, túlenye, vlovčov krics i szledárov nyavko? csúje, kak tróbijo: pred nyega, pred nyega!

i zná, ká Miklosa goni roj prédnyega. Né! níka necsúje. Gda je nyé szin lehno, cvēt nyé szlédnye mócsi je celó povehnó, vu szvojo posztele líki mrtva szpádne, omedlé i Bóg zná, gda zš nyé páli sztāne. (Dale)

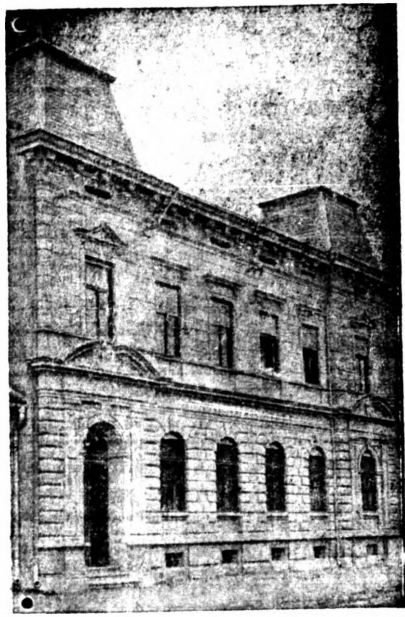
MURASZOMBATI TAKARÉKPÉNZTÁR ?

(SZTÁRA GASZA)

MURASZOMBAT

Telefon: 19

Alapítva: 1873

Eltölgöd takarék és folyószámia betéteit.

Folyószí kofcsőnöket kezesség és bekehelyés mellett.

MURAVIDÉK LEGRÉGIBB ÉS LEGNAGYOB BÉNZINTÉZETE

MINDEN BANKSZRÍ UGYLET ELOZKÉNY LEBONYOLITÁSARA FELAJANIJA SZOLGÁLATAIT.

Benkó József

húsáru és konzervgyár

MURASZOMBAT

Telefon: 8 és 80 • Szürgöny: Benkó, Muraszombat • Postatakarékpénztári cseksz. 74009

Battyándi göztéglagyár

Battyánd (Vas m.)

Mindennemű téglagyári készítmények nagy raktára.

MURASZOMBAT és VIDÉKE

Laptulajdonos: a Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Negyedévre 1-20 P, félévre 2-20 P, egész évre 4 P.
HIRDETÉSI ÁRAK:
1 hasáb szélességben mm. soroként 10 fillér.

Főszerkesztő:
HARTNER NÁNDOR
Szerkesztő:
IJ. SZÁSZ ERNŐ

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Muraszombat, Horthy Miklós ut 24 szám / Telefonszám 19. Kéziratokat nem órúnk meg éš nem adunk vissza.

XXXV. évfolyom. / 9. szám.

ÁRA 10 fillér.

Julius 18. — Péntek.

A magyar kéz

A Bácskában s általában a Délvidéken együtt élő népek mai generációja nem emlékezhetik azokra az idökre, amelyek a trianoni szétszakítást megelőzték, nem emlékezhetik a formákra, melyek között ez az együttélés történt.

De az öregek, már az ötven évesek is, nagyon jól emlékeznek rá és tanubizonyoságot tehetnek rá, hogy amit ezek a sorok állítanak az volt a tény. Magyarország nem ismert nemzetiségi küömbiséget, nem bántotta egyetlen nemzetiség nyelvét, népi szokásait, kultúráját s csak egyet követelt meg mindenkitől, hogy becsületes állampolgára legyen az országnak, melynek földjén kenyérét megkereste.

Ezek az ötven évesek, vendékek, németek, szerbek, bunyeváczok, sokácok, horvátok tanubizonyoságot tehetnek róla, hogy ebben az országban sohasem volt akadály a érvényesülésnek, ha valaki nem magyar, hanem valamelyik nemzetiség fiaként született meg. Tanubizonyoságot tehetnek róla, hogy ebben az országban bíboroshercegprímás lehetett a szlovák Csernoch János, egyetemi katedrát kaphatott a román Siegescu profesor, magas közjogi méltóságokat, vezető állami állásokat tölthettek be Bleyer Jakabbal élükön német nemzetiségből származó férfiak, eökelő szerepet játszhattak a Kovácvicsvek, Dúngyverszkyek, Dimsitsek.

Huszonkét esztendei különélés után, most ujra egyesül a Délvidék népe Szent István országával. Ebben a pillanatban tegyék szívküre kezüket Délvidék nemzetiségű válaszóljának magukat öszintén arra a kérdésre, hogy az elmúlt huszonkét esztendőben, a Délvidék hány magyarjának juthatott ki Jugoszláviában az, ami Magyarországon Csernoch Jánosnak, Siegescu profszornak, Dúngyverszkyeknek, Kovácvicsvecséknek, Dimsitseknek jutott ki. Lehetett-e magyar akár állami, akár katonai vonatkozásban olyan vezető pozícióban, amilyenekben Magyarországon ültek nemzetiségűkből származó férfiak.

De az egyesülés nem a mult számonkérésének órája. Igazságtalan is lenne a számonkérés, hiszen nem a Délvidék vendjein, szerbjein, horvátjain, bunyeváczain, sokáczain mulott, hanem Belgrádon, hogy kevesebb volt benne a megértés mint a magyarságban.

Mikor néhány belgrádi puccsista Jugoszláviát belesodorta a háboruba s azzal a pusztulásba, a magyar honvédség megindult, hogy a Délvidéket visszavigye Szent István birodalmába s Délvidék népeit — nem csak a magyarokat, hanem annak minden nemzetiségét — megmentse attól az anarchiától, mely együtt jár minden állam bukásával. Magyarország 1918 forradalmában, 1919 komünizmusában megtanulta, mi csoda megpróbáltatás szakad a népre, ha a rend uralmát felváltja az anarchia. Ettől akarta megkímélni a Délvidéket.

A magyar honvéd tehát megindult. Kezében fegyver volt, de szívében a szeretet érzésével közeledett Hitte, hogy Délvidéken nem ellenség, hanem baráti kéz fogadja. Ha pedig mégis ellenséggel kell megküzdnie, az az egyenes, bátor, már a világháboruban is megbecsült szerb katona lesz.

Tévedett. Házteokról, palánk mögül orvul elsütött fegyverek, kézigránatok, orgyilkosok bandájának alattomos terrorja fogadta. S a magyar kéz, mely baráti kézfogásra, vagy kemény, de nyílt, becsületes, magyarokhoz és szerbekhez méltó harcra készült, ököbe szorult.

A baráti kézfogás előtt át kellett küzdenie magát azokon a jöttmenteken, akik asszonyok és gyermekek fedezete mögül lötték a honvédeket.

A magyar honvéd számára nem volt tulságosan nagy feladat az orgyilkos komitácsi harcmódoz leküzdése. Sajnálta, hogy így alakult, de nem tehetett mást: büntetnie kellett. Kemény kézzel, gyorsan, erélyesen, hogy minnél előbb helyre állítsa a Délvidék minden nemzetisége számára a rendet, nyugalmat, élet és vagyonbiztonságot. Helyre is állította.

Közel három hónap mult el azóta. Akik elrontották ezt a baráti kézfogót, akik orgyilkos golyóval fogadták azt, aki az anarchi-

ától jött megmenteni Délvidék minden lakóját, azok ma már kiemeltettek. S nem tévesztették meg a magyarságot. A magyarság ezekután sem általánosítja ezeket a komitácsikat, akik minden nemzetközi jog megcsufolásaként lámadtak a háztetőkről és palánkok mögöl, nem azonosítja a szerbséggel, melyet a világháboruban, egyenes, vitéz katonanemzetnek ismert meg. De mielőtt az ököbe szoritott kéz ujjai ujra kiegyenesednének a baráti kézfogásra, joggal várja el, hogy a délvidék öslakos szlávsága is megtagadja azokat, akik véressé tették 1941 husvétját.

A magyarság nem kívánja senkitől, hogy megtagadja fajtaját. Nem is becsüli azt, aki hazug szóval közeledik hozzá. Csak egyet kíván meg, azt, hogy ha kinyújtják kezüket baráti kézfogásra, nézzenek nyíltan a szembe és becsültelesen akarjanak állampolgárai lenni Szent István országának.

Amint ez a pillanat elkövetkezik, baráti szorításra enyhül az ököbe szoritott kéz.

S ez a nyugodt, boldog jövő titka. Mert délvidék népei évszázadok óta élnek együtt, s a jövő évszázadokban is együtt fognak élni. Ez a tény, melyen változtatni nem lehet!

Vogrszka roka

Nasa mlájsa generácija szej nemre szpominyati na tiszte cajte, ki szo potekali pred trianonszkov krivicov, túdi ne forme, me szterimi szmo sziveli pred nyov.

Sztarejsi, ki szo zse okoli 50 let sztari, tej pa zse znájó poszvedocsiť, pa náj szpádajo k szterojstēcs národnoszti, ka redi nasega pizšanya szo isztínszke. Vogrszki ország je nej poznao národnosztné razlike, na méri je písztó vszákí jeziki, návade i kulturo, szamo edno je zselo od vszákoga csloveka, to je, náj bo poszteni dzrsvavlán na zemli, stere krúj trosi.

Tej pétdeszét lejť sztari vendí, nemci, szrbi, bunyavci, sokáci i horvati lejko szvedocsijo, ka je v tom orszákí vszákí lejko naprej prisao, csi je vögrin ali nej. Tak nájdemo na vodilnom meszti szlováká, Csernocz Jánosa; románá, Siegescu profszora na univerzi; nadale na obcsnom právnóm poli nemca Bleyer Jakaba i drúge, kakti Kovácvicsvcsa, Dúngyverszkyja i Dimsitseka.

Pó 22 letnom locsenom zsvlejnój szmo szej pá zdrúszili z orszákóm Szvetogá Sztevana. V tom momentí denimo na szvoje szrcé roko i dájmo odgovor na to píťanye: kelkim vögróm szej je písztó cszccsilo doszégnotí v tom dvádvájštom letí v Jugoszlávií to, ka szo na vogrszkom doszégnotí Csernocz János, Siegescu profesor, Dúngyverszky-i, Kovácvicsvics i Dimsitseki.

Ali zdrúszitev ne sztoji sz toga, ka bi za pretekloszť szpitáváli. Krivicšno bi bilo takso szpitáványe, vej szo tomí nej bili krivi Vendi, juzsni krajov szrbi, horvátke, bunyevci, sokáci, nego kriv je bio Belgrad, steri je meo menyé razumeványa, kak szo ga meli vögri.

Da szo belgradszki pucsisti Jugoszláviíjo notri potégnotí v bojno i sz tém vnicšili szamoga zsebē, szo vogrszki honvídí naprejsztopíli, ka bi té kráj nazáj prikapszili k orszákí Szvétéoga Sztevana i nase lúdi resili nevarnoszti, kak je ta bila 1918. i 1919-toga komünizma.

Vogrszki honvíd je naprej sztopao. V rokaj je noszo orozsáj, v szrci pa lübézen. Miszlo je, ka ga csáka prijátelszka roka, nej pa neprijátel. Csi de szej mogao bojvátí z neprijátelóm, to de oni korájšzen i odkriti szrb, steri je bio szposztávani kak szoldák zse v szvetovnoj bojni.

V Bácski pá je to zdaj nacci bilo. Za szszszke i deco szo szej szkriváli i z oken vó szo sztréláli na nase honvéde.

Zato szo pa vogrszki honvídje mogli szégnotí po osztrejšój formí i szo z mocsnov rokov rád napravili.

Tri meszece je zse minolo, ka szo na honvéde v Bácski tak zahrbtinoszť, sztréláti z oken i szkrivájocs szej za szszszke hrbte, szo poszteno

nazájpálcásai honvédi, steri roka sze je szlitznola v pesznico.
Ta pesznica sze te odpré v bratszko roko, da sze národ povrné i obzodi tiszte, steri szo bili vzrok, ka je vuzen v Bácski tak krvávi bio.
Vogri ne zselejo, ka bi stoj zatójo szvojo národnoszt. Niti ne szpostújejo one, ki sze lazslivo priblizsávajo. Zselejo pa to, ka csi nyim stoj bratszko roko po-

núdi, náj gléda v ocsi i náj osztáne reszan posteni drzsvavlán Szvétoga Stevana országá.
Da sze té moment povrné, sze v pesznico szlitznyena roka odpré.
To pa je szkrivnoszt vodocsnoszti. Jüzsnoqa krája lúdjé sztoztóletja vküper zsviteli i vküper osztánejo nadalna sztoztóletja. To je szvéta isztina i to nisce nemre vees szpremenit.

Milyen sorsuk van a „magyar vidékre, magyar szóra“ akcióban résztvevő gyermekeknek? A VMKE ellenőrző bizottságának utja rácáfolt a vendvidéken terjesztett rémhírekre

Sok szó eszt mostanában a magyar szóra küldött vend gyermekek sorsáról a vendvidéken. Jó és rossz hírek váltogatták egymást, senki sem tudta, hogy tulajdonképpen mi az igazság.
Egyik oldalról azt hallhatta az ember, hogy a magyar vidékre küldött vend gyermekek vendéglátó gazdák aggodolgoztatják, sőt még enni sem adnak nekik eleget, a gyerekeiket aggodalmukban felkereső szülők pedig boldogan mesélték, hogy igen jól megy a sora a vend gyerekeknek a szlímagyar községekben, minden jóval elhalmozották őket. A rossz hírek az látszott állapot adni, hogy az első két napban néhány vend gyermek hazaszökött, a jóhírt a szülők személyes és kétségtelenül őszinte beszámolója támasztotta alá.
A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület természetesen nem néz-

hetta szóhanul az akció körül felkavart rémhírek terjesztését, ezért azonnal ellenőrző bizottságot szervezett, amely utánanézett, hogy a Vas megye hatóságai által elhelyezett gyermekeknek tényleg rossz e a sorsuk, vagy csak rosszindulatú rémhírtérjesztésről van szó. A bizottságban véte Csermely István főhadnagy a járási katonai parancsnokságot, Antauer Jenő j. tanfelügyelő, főltkár a VMKE t, a szüőket Luthár János muraszombati lakos, akiknek a gyermeke szintén nyaral — képviselték. A bizottság tagjaként szerepelt Stevanec Rezső ig. tanító aki a gyermekek elosztását, illetve átadását végezte. A bizottság ellenőrző körutjáról kimerítő jelentésben számolt be, amelynek részleteit cikkünkben közöljük, hogy megismerhesse mindenki végre az igazságot.

Néhány részlet a bizottság beszámolójából

1941. július 10 é. d. e. 6 órakor indultunk utunkra a jár. kat. parancsnokság autójával. 7 órakor értünk Nagyrákosra s mindjárt hozzá is látunk munkánkhoz. Először Szabó Sándor vendéglőshöz léptünk be, ahol Dzsúbán Jenő volt elhelyezve. A házbeliek sajnálattal közölték velünk, hogy a fu egy nappal előbb távozott tőlük. Haza ment. A vendéglősnék van 12 év körüli fia, gimnázista, aki igen sajnálta, hogy játszótásra otthagyta, akivel eljászkodott, közben együtt őrizte a teheneket. Most Majján ferenczlaki fiút találtuk meg a legelőn. A gazdjával őrizte a teheneket. Közvetlen közelükben láttunk sok falubeli gyereket, akik pásztorkodtak. Ezután Sbüll Idát, szécsényi tanuló t kerestük fel. Érkészünk hallatára össze-

Mi nem tetszik a gimnázistáknak?

Ezután Szattára vettük utunkat, ahová az említett plébános uron és kosztosán kívül elkisért bennünket az ottani jegyző ur is. A jegyző ur volt a gyerekeknek tulajdonképeni elosztója jegyzősége területén, akinek minden gyermekről pontos értesülései voltak. Felvilágosításokkal láttott el bennünk, közben megjegyezte, hogy az akció nagyban hátráltatja az a körülmény, hogy a gimnázisták csak városban szeretnének lenni, a falu nem elégíti ki őket.
Szattára érve az utcán vagy 5 vend gyermeket találtunk, akik a falubeli gyermekekkel szórakoztak. Az egyiknek, Jablanovecnek az atya is ott

A honvágó hajtott a haza a gyerekeket
Nagyrákoson át, ahol figyelmes kísérőnkől bucsut vettünk, Pankaszra értünk. — Nem tudjuk mindegyiket meglátogatni, mert nem futja az időből, — volt az egyhangu megállapodás, — s az óra mutatója már 10 felé mutat.
Zelkő István VII. oszt. gimn. val találkoztunk. „Hol vannak a többiek s milyen a soruk“, — volt az üdvözlésünk.
Sokan már haza szöktek. Honvágó az oka és semmi más“, — volt a válasz. „Nekem jó a sorom“ — fejezte be válaszázt Zelkő, aki hozzánk csatlakozva kalauzot bennünket a faluban. A továbbiakban megállapítottuk, hogy Bratkoviés pl. betegsége miatt ment haza,
otthon pedig az a hír járta, hogy a sok és nehéz dolog elől menekülnek a gyerekek.

Szép szobák, liszta ágynemű.

Szócsere érve Papp Antalnál Kűhár József mezővári fúf kerestük. Nem volt otthon. Földijével látogatába ment a faluba. Megnéztük a szobáját, uriasan van berendezve, maga lakja s ágya elsőrendű ágyművel van felszerelve. Szócs. 2 es fél km hosszú falun végig mentünk s kerestük a nyaralókat. Cipótt Lajos csendlakí gimnazistát ejtettük utba. „Mit csin-

Tanítják a vend gyereket

A faluban rábukkantunk Szócse Rezső hatványdi diákra, aki elmondta, hogy hébe-korba libákat őriz, különben a doiga nagyon jó.
Az otthoniak állandóan foglalkoznak vele és tanítják. Mondta, hogy semmi esetre sem megy haza.
Nadás előtt 6 diákot pillantottunk meg. A diákok közül Antauer megfogta az egyiket, K L e p e c Antalnak hívták, Belatnóci diák. Klepec (ársunk feljegyzései szerint) a következőket mondta:
A lakosság kínálgatja a nyaralókat

Meggyőződött arról, hogy sokan alapítatlan állításokkal jöttek hozzá s e mellett „szemetelenek“ is. Tudomása van arról, hogy a lakosság minden lehetével kínálgatja nyaralót.
Érkezettünk az evang. iskola épületeig, itt találkoztunk Mat us Elekkel, aki szinten nagyon jól érzi magát.
Körmendire fél 2-kor érkezettünk. A fozszolgabíró hivatalban még dolgoztak s megkaptuk a szükséges utbaigazításokat.
A fozszolgabíró rendeletet adott ki — mondotuk — amelyel

Megerkeztek az új 1.5 V. telepes Néprádiók felszerelve 135.— Ft.
Telepes szuperek - villanygépek - alkalmi vetelek

Nemecz János
rádiószakkészlet
MURASZOMBAT
Varia akumulátorok.

Megállapítást nyert az a tény is, hogy a gyerekek egymást biztatták és csalták haza. Vasnyiresi Szapács Gizellát látogattuk meg. Ő is írt szüleinek levelet, amit általunk küldött haza. Azt írta, hogy nagyon jól érzi magát s
levelet magyarosan fejezte be „kezeltek csókolja: Gizella“.
Vucšina Józsefet nem találtuk otthon, halászni volt. Zsupánék fut Salból otthon, Sebők Jánosnál találtuk. A gazda is, a fu is nagy megelégedésüket fejezték ki. Vukán csendlakí fu szintén küldött levelet általunk.
A gazdája s családja foglalkoznak a fuval.
A községi bírónál megállapítottuk minden gyermekünknek a lakásadóját, néhányat közülük még meglátogattunk, rendben találtuk őket.

dotta: Nagyon jól érzi magát, ép úgy társai. Meséte, hogy a gyerekek erős honvágó miatt tparkodnak haza.

Ő maga, aki jó rólu házból való, felajánlotta magát gazdájának munkára, dacára, hogy az eltarlásért fizet.
Csodálkozását fejezte ki a felett, hogy a kisebb nyaralót az ingyenes eltarásért még egy kis pásztorkodást sem hajlandó végezni.
A rendelet két nappal előbb volt kiadva. Ugyanitt hallottuk, hogy Mitkovics és Friedrich naponta bejönnek a körmendi állomásra. Sírnak, haza menni azonban nem akarnak. Eközben néhány gyerek átosztásáról volt szó, amit szívesen tettek meg.
Valaki azt a hírt is terjesztette, hogy a nyaraló gyermekeknek nem adnak vasuti jegyet. Ez közönséges koholmány.
Delután 4 órakor folytattuk utunkat Molnaszécső felé. Megállapítottuk, hogy a nyaraltatás e faluban tényleg nehézkese s nem kedvező.
Az eső rendszeren eredt meg, mégis megpróbáltuk megkeresni gyermekeinket minden utbaigazítás híján. Ahol jelentkeztünk, már csak hált helyéket találtuk, a gyerekek haza szöktek. Tovább mentünk Rum felé. A felkeresetteket rendben találtuk. Csak kis honvágó. Önnét Közseg felé mentünk, ahonnan legtöbb a panasz.

**A NAGYVILÁG NAGY ESEMÉNYEI
Mi történt a héten a világpolitikában?**

Anglia katonai szerződést kötött a Szovjettel és a japánellenes kínai kormánnyal

Stockholmtól jelentik: A Reuteriroda hivatalosan közölte, hogy Anglia és Szovjetország közösen egyezményt kötöttek egymással. Az egyezmény leglényegesebb pontja az, hogy sem Anglia sem Szovjetország nem köt különbétét és minden támogatást és segítséget megadnak egymásnak. Az egyezmény nem kerül ratifikálásra, hanem az aláírás napján lép életbe. Az egyezményt július 12 én írták alá és pedig angol részről Sir Stafford Cripps moszkvai angol-nagykövét, orosz részről pedig Molotov külügyi népbiztos.
Tókióból jelentik: A japán sajtó arról értesül, hogy Anglia és a csungkingi kormány katonai szövetséget kötött. A szerződést a csungkingi kormány részéről Csang Kai Sek írta alá. Anglia Burmát át csapatokat, repülőgépeket és utépítő munkásokat fog szállítani.

Mindenütt áttörték a németek a bolsevisták utolsó reményességét, a Stalin vonalat

Berlinből jelentik: A német véderő főparancsnokás jelentése: Mint különjelentésben már jelentette a véderő főparancsnokás, a német csapatok nehéz támadással a keleti arcvonal minden elől helyén áttörték a Stalin-vonalat. Moldvából kiinduló németromán csapatok átvették az elleneséget a Dnyeszteren. Galiciától németmagyar-szlovák csapatok üldözik a teljesen felbomlott szovjet egységeket. A Dnyesztertől északra a bírodalmi csapatok közvetlenül Kiev előtt állanak. A Pripet-mocsaraknál tanúsított kemény ellenállást leküzdeve, a Dnyeszteren túl Minszktől keletre 200 kilométerre toltuk előre hadállásainkat. Vitebak városa július 11-ike óta birtokunkban van. A Pejpus-tóól keletre német páncélosok Leningrád felé haladnak. A légihaderő a menekülő csapatokat és vasutvonalakat bombázza. A vasúthálózatot annyira szétrombolta, hogy az ellenség részére minden komoly ellentámadási lehetőség megszűnt. Páncélos haderők tovább folytatja az ellenség üldözését. Csapatunk utánpótlása már a Stalin-vonalig ért előre.

A magyar csapatok feltartóztathatatlannul nyomulnak előre

A m. kir. honvédevezkar főnöke közli: A szovjet utóvédeket páncélos csapataink a német csapatokkal együtt sikeresen támadták és visszaverték.
A Podóllában küzdő honvédcsapatok heves harcok közepette folytatják előnyomulásukat. A szovjet hadsereg ekésereedett kísérleteket tesz arra, hogy késleltesse előnyomulásukat és minduntalan erős páncélos alakulatokat vet harcba, hogy azok védelme mögött rendezhesse a gyalogoscsoportok meg-lazult kötelékét. A magyar páncélos erők azonban visszaverték eddig minden ellentámadást és a német csapatokkal karöltve meghusították a szovjet-csapatok ellenállási kísérleteit.

Orosz ejtőernyősök száltak le Marosvásárhely mellett

Marosvásárhely ől jelentik: Erdélyben a román határ közelében több szovjetorosz ejtőernyős szállt le. A lakosság azonnal értesítette a hatóságokat és meglőtétek az intézkedések a szovjet ejtőernyősök ártalmatlanná tételére.
A szovjet ejtőernyősök felveték a harcot az elfogatásukra kiküldött katonákkal. A katonák üldözés közben az ejtőernyősöket ártalmatlanná tették.
Az orosz ejtőernyősök ruházata a meglővezésűg hasonló a román katonák egyruhájához. Megmotosásuk alkalmával lei bankjegyeket találtak náluk.
Ezekből kitűnik, hogy az ejtőernyősök román területen akartak földrezállni.

Lemondott a japán kormány — japán közeledik a beavatkozáshoz

Tokióból jelentik: A német távirati iroda jelentése szerint a japán kormány lemondott.
A kormány lemondásával kapcsolatban a Domei-iroda hivatalosan jelentti, hogy Koncy miniszterelnök egész kormánya lemondott, hogy helyet adjon erősebb kormánynak, amely felkészülhet a nemzeti és nemzetközi helyzetre. Császári parancsra azonban a Koncy-kormány egyelőre még hivatalban marad. A japán császári pár felbeszakitotta nyári tartózkodását és visszatért Tokióba.
Tokióból jelentik: A lapok azt írják, hogy a japán haditengerészet éberén figyeli a csenderóceáni amerikai hajóhad mozgulatait. Az amerikai hajóhadnak a Katalin-szigetek és Hawaii közötti mozgulatait úgy magyarázhatjuk, írja az egyik lap, mint a japán megbízás alatt álló szigetek bekerítésére irányuló tevékenységet. Ezzel az akcióval kapcsolatban a japán haditengerészet nem maradhat közömbös.

Közsegre este 8 óra körül értünk. A hivatalok már szüneteltek, a fő jegyző urat még megtalálta véte Csermely. Elszéledtünk tehát érdekldőni gyermekeink sorsa iránt Közsegben, a nyugdíjasok városában, ahol már mindenki pihézére tért. Nem látogathattunk tehát meg senkit, már pedig akikkel találkoztunk, azoktól nem a legjobbat hallottuk.
Ebben a leírásban csak azokat a gyerekeket és eseteiket írtuk le, amelyeket közösen tapasztaltuk és észleltük. Egyénenkénti vizsgálatunkat az érdekelte szűkökkel közöltük közvetlenül, azok mind jól s mert ez magában véve is hosszadalmas, az egészet ezen jelentés keretében szükségtelemek véltük.
Ez a ténymegállapítás a sok rémhírre.

Az ellenőrző bizottság tagjainak aláírásai.
Az ellenőrző bizottság beszámolójából láthatjuk tehát, hogy a vendvidéki gyermekeknek jó dolguk van vendéglátó gazdjuknál. Igaz, hogy dolgozó is kell legtöbbnek egy keveset, ez azonban inkább hasznára van, bírara semmiesetre sem. Az pedig, hogy néhány hazaszökött az idegen környezetől, elsősorban a nagy honvágó következménye.

**„A magyar nemzeti eszméhez mindhalálíg hűek maradunk“
(Péterke János beszéde a felszabadulási ünnepélyen.)**

A muraszombati csata résztvevői nevében szívem minden dobbanásával, leltem minden melegével fejezem ki igaz köszönetemet, őszinte hálámát és mély hódolatomat a felszabadulás örömnépén, a magyar haza iránt.
Az 1919. január 3-i fegyvertény fényes bizonyítéka vidékünknek az ezeréves Anyarországhoz való ragaszkodásának. Szívünk sugallatát követük, amidőn minden felsőbb parancs-szó nélkül fogtuk fegyvert és hős magyar honvédcsapataink példáját követve kimentük innen a szübeket.
Most szabad hazánkban örömnépet ültük. A világháború szomoru zárójelelte és a magyar haza összeomlása után,

a megszállás szomoru kért évtizede alatt de sokat vágyodtunk erre a pillanatra. Tudtuk, éreztük hogy el fog jönni, mert az igazságnak győznie kellett.
Szerte e vidéken most büszkén lengeti a szél a szent magyar tricolor, és mi e pillanatban hálával mondunk köszönetet vezetőinknek, akik a nemzeti érzésnek, az együvértartásnak lángját soha kialudni nem engedték, lelkük melegével, szívük lángjával, hitük erejével tápláltak. Mi pedig fogadjuk, hogy szentháromság lesz nekünk örökké a piros, fehér, zöld lobogó, azt ellagyni soha nem fogjuk, a magyar nemzeti eszméhez mindhalálíg hűek maradunk!

Be kell jelenteni a külföldi fizetési eszközöket és követeléseket

Hírdetmény. A m. kir. miniszterinek 4910/1941. M. E. számú rendelete értelmében 1941. augusztus hó 12-ig a Magyar Nemzeti Bankhoz be kell jelenteni a visszacsatolt területen lakó személyek és itt székhellyel bíró jogszemélyek tulajdonát képező összes külföldi fizetési eszközöket (valutákat) — dinár bankjegyeket is, — csekkeket váltókat stb); valamint külföldi adóssokkal szemben fennálló, külföldi pénzertekre szóló követeléseket; továbbá a külföldi vagyonok és értékpapírok jóvedelmét és aranyrésztleteket.
A bejelentéshez szükséges nyomtatványok és felvilágosítások a Muraszombati Takarékpénztárnál, Muraszombat, kaphatók.
A bejelentés elmulasztása a vonatkozó törvények és rendeletek értelmében szigorúan büntetettek.

Ajánlati felhívás kavicsszállításra

A szombathelyi m. kir. államépítészeti hivatal muraszombati kirendeltsége a kezelése alatt álló közutak részére szükséges fedaryug szállítására írásbeli versenytárgyalást tart. Felhívta mindenazon vállalkozót, akik a stábillásban részt venni óhajtanak, hogy a kirendeltségnél és a jegyzői hivataloknál rendelkezésre álló ajánlati úrlapon ajánlatukat tegyék meg és a kirendeltség hivatalában (Muraszombat, Vár) legkésőbb f. hó 25 én délelőtt 10 óráig személyesen vagy megbízottjuk által zárt borítékban nyújták be.

Oglász

Po narédbi. Vogri. Kr. Miniszter uma Nr. 4910/1941 M. E. do 12 augustusa 1941. leta morejo vse oszbe imo právne oszbe, na nazáj prikaposeam teritorij, Vogrszkoj Nemzeti Banki zglásziti ryim lászna vönzemszka placisina szrejsztva (valute — túdi dináre, — cseke, veksziine itd); kak túdi vse terjávte, stere rájo pri vönzemszki dursznikaj imo stere sze na vönzemszko valuto glászijo; nadale

dohodke vönzemszkoqa premozeenja i vrednosztni papérov ino zláta.
K zglászajni potrejni formulári ino naszevjti sze dobijo pri Muraszombati Takarékpénztári (sztárra gasza) v Muraszombati.
Sto zamúdi zglászanye, de po zákonaj i predpiszaj mocsno keznyvati.

Irógépet

150-től Hermes Baby-t, 200 P.-től Continental-t, tudok szállítani. Csil és szlav betűs írógépet nagy arban beszámítom. Raktaron van minden márkájú írógép. Continental, Olympia, Erika, Remotor, Kappel, Groma, Hermes, Haida, Uria, Mercedes, Triumph stb. Számoló és sokszorosítógépek minden rendszerben raktaron. Kedvező fizetési feltételek (12 havi részlet fizetésre is). Írógép karbantartás. Üzleti szerzőket nagy kereseti lehetőséggel teveztek.

KISS ELEK - Írógépjavító - Gyula

Bombázóinkkal szoviet gránát-tüzben

A légi erők hadi-tudósítottát.

Hat óra harmincöt perc, délután.
A repülőterparancsnok sátrában éles, vijjogó hangon jelentkezik a központ:
— Az alezredes urat!
Két másodperc, az alezredes jelentkezik, kezében térképpel, ceruzával.
— Parancs? Igen... jegyzem.
Gyors jegyzeteket vet papírra, végül katonás rövidséggel jelenti:
— Vettem, értem, intézkedem.
A következő másodpercben már olyan a repülőter, mintha felbolygatót méhkas volna.
— Az ezredes kiadja a parancsait:
— A negyedik század készüljön, indulás hat óra negyvenöt perckor, hajóköz eligazítására gyülekezés három perc múlva.
A parancsnok térképeket szed elő, lázasan jegyzi be az irányokat, karikázza be a célokat. Ahogy látom ezt a hatalmas iramot, nem nagyon bizakodva fordulok hozzá:
— Alezredes úr, alázatosan kérem, hogy a bevetésen én is részt vehessek.
Rámnéz. En keményen viszanézek. Erre elmosolyodik és int:
— A harmadik rajjal mehet. A jobbki-szerű gépen. De aztán vigyáznia...
Boldogan felelem:
— Igenis.

Indulás!

Hat óra negyven perc.
Valóságos lelőárcélom magamra a bórúhat és már rohanok is az eligazításra. Futva jön mindenki. Utközben csavarják nyakukra a gyaipu nyakbavetót a fiúk, veszik elő jegyzettömbjüket.
Már zúgnak a motorok, bemelegítésre. Az alezredes hangja tulharsogja őket:
—... aztán csak támenni... ahogy szoktatok... Minden bomba üljön!
Feszés tisztelgés és már futunk a gépek felé. Az enyém a JU 86-osok közül az egyik szélső gép. Még egy pillantás az ég törzsére. Krétával lányneveket írunk rá: Illi... Kató... Sárka... és az őrmester ur „kabalájának”, a kis koccs pulinak a neve iromba betűkkel: Pamacs... Mosolygok. Arra gondolok, míg mászkok fel a lépcsőn, vajjon segít-e most rajtunk a Pamacs?... Mert az őrmester ur szentül hiszi. Eppen dőlben mesélte, hogy a kis puli vele volt Erdélyben, a Délvidéken és most már második hete. És eddig még nem volt baj. Talált kutya szerencsét hoz, mondta. Hat most majd meglátjuk.
Hat óra negyvenöt perc.
Az indító fellövi a vörös röppentyűt, aztán a zöldet, majd végül a fehérét is.

Kilenc gép a felhők között

Indulunk...
Bugnak a motorok, izonyu hanggal. A gépek egymásután gördülnek ki a repülőter szélére. Nem érzek mást, csak egy-két lökést, aztán megszűnik az is, már uszik a géptűk a levegőben. Lenézek. A föld egyre messzebb. Apró zöld és barna téglalapok maradnak el. Földek, legelők, most elő buzamezők.
Aztán csak az ég. Semmi más. A végételen.
Kilenc gép száll egységes kötelékben nyilegyenesen előre...
Jegyzettömböt veszek elő. Ennek az utnak minden érdekes mozzanatát meg akarom örökíteni. Remélem, lesz elég jegyezni való...
Magasságmérőnk kétezer métert mutat. Kétszázötvenkilóméteres sebességgel haladunk. Null fok Celsius, alattunk: kód.
Hét óra tíz perc. Négyezer méter magasan repülünk, háromszázkilóméteres sebességgel. Minusz 12 fok. Fázom. Jeges szél csap be valahol a gépbe. A felhők szakadozóttak, hamuszínűek. Néha szivar-

ványoltok tűnnek fel, gyönyörű szín- és formapompájuk szinte kápráztat.
Eszöbe kerülünk, aztán egy pillanatra megint tisztá a lelátás.
Az őrmester ur odahajol hozzám, hangosan kiáltja:
— A Dnyeszter!
Bólintok, ő csak tudja... Majd minden nap erre jár, most már napok óta. Jobban ismeri ezt a vidéket, mint a zalai dombokat, ahonnan idekerült.
Hét óra negyven perc.
Megint viharba kerülünk. Hiába nézek körül, mikor kijutunk a felhőből, nem látom már a többi gépeket. Leszakadtunk a köteléktől. Egyedül vagyunk. Most már mindegy. Csak előre...
Nyolc óra tíz perc.
Az őrmester ur felém kiáltja:
— Lőnek ránk!...
Kínézek az blakon. Lent tízek villannak fel. Házakat látok. Vasuti síneket. Alomnást. Vasuti kocsiakat. Raktárepületet. Es lent, egészen közel a géptűk balszárnya mellett szétrobbanó sötétszürke és világosabb kis gomolyokat. A szovjet légelhárító tüzserég észrevett bennünket.
Nyolc óra tizenegy perc.
Egyszerre süllyedünk, a magasságmérő tekete acélszála ideges rangással ugrik visszafelé... Ezerötszáz... Ezernegyszáz... Ezerháromszáz... Most már jobbról is fűd gomolyok. Leteszem a jegyzettömböt. Majd megírom a többi emlékeimből... ha majd haza erünk... ha...
Az őrmester urnak valamit mond a megfigyelő tiszt a távbeszélő, mert a kémenvarcu magyar ember elmosolyodik és úgy bolint. Aztán megynük meg leiebb, már ezer méteren vagyunk.
Az őrmester ur telem kaesint...
No most...
Nem látok semmit.
A géptűk meg egyet csuszik lefele, aztán felbugnak a motorok és már húzunk is fel a magasba, bele a felhőkbe...
Nezem az irányítót Kelet. Aztán dél. Majd újra nyugat... És újra kelet... Gyönyörű körben fordultunk...
Nyolc óra tizenhárom perc.
Megint lefele fordul a gép orra.
Az őrmester ur int...
Jön a második adag.
Hirtelen mindent megérték. Ugy tanadunk, mint a nemet stituk. Rá a csira és utána fel a magasba. Csak mi vakmérőn, újra visszamegyünk a föld felé. Minden izomom megleszül. Ez igen...
Varjatok csak...
Az őrmester ur mosolyog. Hűdegen, tölényesen, magabiztosan. Újabb fordulat, megint lefele huz a gép. Most... igen... ahogy fordultunk, tisztán látom az ég az állomáspontját... Fekete tust csak a gép gomolygo, piszkos szürke tust... Meg lángek, logobó lángnyelvek...
Robbanó felhőpamacsok
Harmadszor fordulunk a célra.
A szovjet katonák meg lónak, hogy nézni sem jó az egyre közelebbi robbanókis felhőpamacsokat. Az am. Pamacs... No, ha ördögöl van, most segíts...
Megint felhúzunk a magasba. Aztán éles kanyar balra. Feloldaltál a gép. A lőhatár eltűnt. Az ablakkal parimuzamos sikkban égnek az állomáspontok. Most a legvédelmi tüzserég töle fordulunk. Az utolsó „ötvenkilósakat” azokra dobjuk...
Kilenc óra tizenöt perc. Lassan szállunk lefele. Növekszik a repülőter megyzete. A motorok csendesednek. A megfigyelő-tisztekt hátraengedem. Kicseszti a távbeszélőzetet.
Kilenc óra tizenhét perc.
Egyenes sorban megynük az alezredes urhoz. Jelentésre. Megötönnk agrál boldog vinyogással az őrmester ur kutyája. A Pamacs...

KÖZGAZDASÁG

Razglász

Vogr. kr. honvédségi főnök szov. vödáli nárédbo v steroj szov. dolocsili nájkveke cene novomi zrnyi.
1. §
Za novo psenico, stera má 78 kil hektoliterszko tezso sze plácsa nájkvecs po 30 pengőjov za 100 kil. Sto visesnyo psenico do 31. oktobra ne odá, tisztí dobi za nyo 10% procentov menyje, kak je cena dolocsena.
Cse psenica má vkéso ali ménso hektoliterszko tezso, kak je zgoraj dolocseno, te sze cene zdignejo ali znizsajo.
Do 70 kg hektoliterszke tezse sze cena za 1% znizsa; od 75 do 80 kg hektoliterszke tezse sze cena pri 100 kg za 1 pengő zvisa; nad 80 kg pri 100 kg pa za 1.50 pengő zvisa.
2. §
Za novo zsito 75 kg hektoliterszke tezse sze plácsa po 100 kg 28 pengőjov, do 63 kg hektoliterszke tezse pa za 1% menyje.
3. §
Szorzsica (kétszeres) má tisztó ceno kak zsito.
4. §
Jecsmen za krmlyene nájmnye do 65 kg hektoliterszke tezse je dolocsena cena po 100 kg v

Budapest	24.50 pengő
Debrecen	24.50
Győr	24.50
Kaposvár	24.50
Marosvásárhely	24.50
Nagyvárad	24.20
Nyiregyháza	24.50
Sopron	24.50
Szeged	24.30
Szabadka	24.30
Ujvidék	24.50

Szrednye vrszte jecsmen sze po 100 kg szmej odávati za 1

Miért írják össze a jugoszláv földreform során kiosztott földeket?

Mint ismeretes a jarási katonai parancsnokság rendeletet adott ki, amelynek értelmében be kell jelenteni azokat a földeket, amelyek a jelenlegi tulajdonosok a jugoszláv földreform során kaptak. A rendelkezéssel kapcsolatban voltak, akik állították, hogy ezeket a földeket a magyar hatóságok visszaveszik a jelenlegi tulajdonostól. Illetékes helyről szerzett értesítésünk szerint erről szó sincs, csupán a szükséges ellenőrzés és statisztikai adatok gyűjtése miatt történik meg a földek összeírása.

100 kg elősúlyt el nem érő zsirsertést és 80 kg elősúlyt el nem érő hussertést levágni tilos!

Radványi József ezredes jár. kat. parancsnok hirdetményi tett közzé, amelyben korlátozza a sertésvágást. A hirdetmény a következőket tartalmazza:
1. Száz kg elősúlyt el nem érő zsirsertést, 80 kg elősúlyt el nem érő hussertést, valamint malacot, akár közfogyasztás, akár magánfogyasztás céljára levágni tilos.
2. Az előbbi bekezdésben foglalt tilalom nem vonatkozik kenyiszervágás esetére, valamint arra az esetre, ha a sertés állatorvosi megállapítás szerint gazdaságosan nem hízalható.
3. Az (1) bekezdésben foglalt tilalom alól a közkegyelőségi eljárási (polgármester) takarmányhány esetén felmentést adhat.
4. A helyi közfogyasztás kielégítésére elősorban azoknak a helybeli kisebb hízalóknak a sertéseit kell felhasználni, akik hat darabnál kevesebb számú sertést hízalnak.
5. Magánfogyasztás céljaira csak saját hízalású sertést szabad levágni.

A takarmányárpát 24—24'50 pengőért, a kopaszárpat 32 pengőért veszik

6. Azoknak a hízalóknak, akik egy-szerre legalább hat darab sertést hízalnak, magánfogyasztás céljára történő sertésvágásra, a közkegyelőségi eljárási (polgármester) ad engedélyt.
7. Azoknak a hízalóknak, akik egy-szerre legalább kevesebb sertést hízalnak, magánfogyasztás céljára történő sertésvágásra, a közkegyelőségi eljárási (polgármester) ad engedélyt.
8. Rendeletben foglaltak be nem tartása vagy kijátszása kihágást képez és ennek megfelelően kell megtorolni.
9. Azt a sertést, (fehérarut és húst), melyet a kihágást követették, el kell kobozni és az államkincstár javára értékesíteni.

4 §	Sopron	24.50
	Szeged	24.30
	Szabadka	24.30
	Ujvidék	24.50

(1) Az 1941. évben termelt, legalább 65 kg hektoliter súlyú elsőrendű takarmányárpa legmagasabb termelői ára az alább felsorolt államásokon (paritási csomópontokon) az egész gazdasági évre 100 kg-kint a következők:

Budapest	24.50 pengő
Dés	24.50
Győr	24.—
Kaposvár	24.—
Marosvásárhely	24.50
Nagyvárad	24.20
Nyiregyháza	24.—

(2) A közepminőségű takarmányárpa legmagasabb termelői ára 100 kg-kint 1 pengővel alacsonyabb az előbbi bekezdésben megállapított árnál.
5. §
A kopaszárpa legmagasabb termelői ára az ország bármely feladó állomásán 100 kg-kint 32 pengő. Ez az ár az 1941. év szeptember hó 1. napjától az 1942. év június hó 1. napjáig minden hó első napján 100 kg-kint 20—20 fillérrel emelkedik.

Szombathelyen 26.20 pengőt fizetnek a zabért

Részletes tájékoztató az új gabona hatóságilag megállapított áráról

Aki október 31-ig nem adja el gabonáját, 10%-al kevesebbet kap a megállapított árnál

Werth Henrik gyalogsági tábornok, a honvédezerkár főnöke a katonai közgazgatás alatt álló területeken is kihirdette az új gabona országosan szabályozott árait és az eladási feltételeket. Gazda olvasóink tájékoztatására részletesen közöljük a gabonaárakat meghatározó rendelkezéseket.
1. §
(1) Az 1941. évben termelt 78 kg hektoliter súlyú, szokvány minőségű búza termelői ára, — beleértve a közkegyelőségi eljárási (polgármester) területeket is, — az ország bármely feladó állomásán 100 kg-kint 30 pengő. Ez a rendelkezés nem érinti a természetes bejelentésről szóló rendelet (5240 Vki kat. közlg. 1941. sz.) ama intézkedését, amely szerint azok, akiknek gabona van tulajdonukban, gabonafeleleségeiket legkésőbb 1941. október hó 31. napjáig kötelesek a gabona vásárlására jogosultaknak vételre felajánlani és amennyiben e nap után ajánlják fel a gabonát, ezért a hatóság által megállapított árnál 10%-kal kisebb árat szabad fizetni; kivéve, ha a vámörlésre jogosult az említett időpont után megszerzett gabonát a megszerzés napjától számított 30 nap alatt ajánlja fel megvételre.

(2) Ha a búza hektoliter súlya az (1) bekezdésben megjelöltnél alacsonyabb vagy magasabb, a következő árkülönbözetet kell alkalmazni:
a) Amennyiben a búza 78 kg hektoliter súlynál könnyebb, 70 kg hektoliter súlyig az előbbi bekezdésben megállapított árból súlyhiány kg-kint 1—10% levonását kell alkalmazni. 70 kg-nál kisebb hektoliter súlyú búza szállítása esetén az értéksörkenésnek 8% on túlmenően mérve a szállító és átvévo közötti megállapodás tárgya.
b) A 80 kg nál magasabb hektoliter súlyú búza ára 100 kg kint 1 pengővel, a 81 kg-nál magasabb hektoliter súlyú búza ára pedig 100 kg-kint 1.50 pengővel magasabb a jelen §. (1) bekezdésében megállapított árnál, ha a búza kifogástalan egységű állapotú, csira-, doh- és üszögmentes, legfeljebb 2% polostkaszurt szemet, 10%-nál nem több idegen anyagot tartalmaz és a szemek túlnyomóan acélosak, egyöntetű nagyságúak, telt-ségűek és alakúak.
(3) Az ebben a § ban megállapított árlevonásokat, illetőleg felárakat, a malmok is kötelesek alkalmazni, a felárakat azonban az öleményárakban nem érvényesíthetik.

6 §	Szombathely	26.20
	Szabadka	26.50
	Ujvidék	26.50

(1) Az 1941. évben termelt, 41 kg hektoliter súlyú zab legmagasabb termelői ára az egész gazdasági évre az alább felsorolt államásokon (paritási csomópontokon) 100 kg-kint a következők:

Budapest	26.50 P.
Debrecen	26.—
Kassa	25.50
Kolozsvár	26.50
Komárom	26.—
Marosvásárhely	26.50
Miskolc	25.50
Pécs	25.50
Szeged	26.50
Székesfehérvár	25.70

(2) Az (1) bekezdésben megállapított árhoz felárat számítani nem szabad.
(3) Amennyiben a zab 41 kg hektoliter súlynál könnyebb, a következő levonást kell alkalmazni:
41—39 kg hektoliter súlyú zabnál 1.5%
39—37 kg " " " " 3%
37—36 kg " " " " 4.5%
36—35 kg " " " " 6%
A 35 kg-nál könnyebb hektoliter súlyú zabnál minden további kilogramm mirődségi súlyhiányért újabb 2%-ot kell levonni.

A felsorolt árakon alacsonyabban sem szabad eladni...

28 pengő a rozs mázsája

2. §
(1) Az 1941. évben termelt 75 kg hektoliter súlyú, szokvány minőségű rozs termelői ára, — beleértve a közkegyelőségi eljárási (polgármester) területeket is, — az ország bármely feladó állomásán 100 kg-kint 28 pengő. Ez a rendelkezés nem érinti az 5240 Vki. kat. közlg. 1941. sz. rendeletnek a jelen rendelet 1. §. (1) bekezdésében idézett intézkedését.
(2) Az előbbi bekezdésben megállapított árhoz felárat számítani nem szabad.
(3) Amennyiben a rozs 71 kg hektoliter súlynál könnyebb, 63 kg hektoliter súlyig az (1) bekezdésben megállapított árból súlyhiány kg-kint 1—10% levonást kell alkalmazni. 63 kg-nál kisebb hektoliter súlyú rozs szállítása esetén az értéksörkenésnek 8% on túlmenően mérve a szállító és az átvévo közötti megállapodás tárgya.
3. §
A kétszeres tekintetében a rozsra megállapított rendelkezések irányadók.

Hogyan szabályozták a kereskedő jutalékát?

(1) A jelen rendelet 4. és 6. § aiban fel nem sorolt feladó állomásokon a legmagasabb termelői ár a feladó állomás a 4. és 6 §-okban említett, hozzá legközelebbi fuvardíjtávolságra eső állomás (paritási csomópont) közötti bruttó vasuti fuvarköltiséggel alacsonyabb a 4. és 6 §-okban a legközelebbi fuvardíjtávolságra eső csomópontra megállapított árnál.
(2) A jelen rendelet 4. és 6 § aiban a paritási csomópontokra megállapított árból adódó feladóállomási árpa- és zabárkhoz a feladó- és leadóállomás (rendeltetési állomás) közötti és a kereskedő által viselt vasuti fuvarköltéggel és annak járulékaival hozzászámítható. Ugyancsak hozzászámítható a jelen rendeletben megállapított árakhoz az alábbi kereskedői jutalékok is: a főbizományost az általa vásárolt gabona után q-ként 30 fillér, az albizományost pedig 70 fillér jutalék illeti meg. Ha a vásárláshoz szükséges lőket a főbizományos bocáolja az albizományos rendelkezésére a főbizományos jutaléka 40 fillér, az albizományos közvetlenül a termelőtől vásárol gabonát, csak a főbizományos jutaléka tarthat igényt, kivéve a malmokat, mint főbizományosokat, amelyek a telephelyükön termelőktől történő vásárlás esetén jutaléka nem tarthatnak igényt.
(3) Árpa és zab vételénél a 4. és 6. §-okban, valamint (1) bekezdésben felsoroltakon túlmenően minőségihányok (rostálatlanság, csirasság, nyirkosság, dohosaság, üszögesség, stb.) esetében a minőségi eltérést a Budapesti Áru-és Értéktörzsde szokványának megfelelő értékkülönbözetet kell levonni.
A gabonaárakra vonatkozó rendelet hatályba lépett.

Nagy választék kítinó
LUTTENBERGI
fajborokban
a legjutányosabb
napjában.
Nádai József
bornagykereskedése
Muraszombat

Zahaj szpiseja vbioper od jugo-sziavszke agrarne reforme raztalanu zemlo?

Kak je znano, je okrajno vojasko zapovednistvo zapoved daló, po steroy vszaksi more priglásziti szvojo zemlo, stero je od jugo-sziavszke agrarne reforme dóbo. V zvézi z etov zapovedjov szo sze nesterni zbojali, ka vogrszke oblászti vkraj vzemjo ono zemlo od vezdásnyi lasztnikov. Kak szmo na prisztójnoy meszti zvedli, od toga szploj nega gucsa. Szamo zavolo potrebnoya nadzorsztva i statisticsni podatkov sze szpise vkúper ona zemla.

SPORT

Gyengén szerepelt a Szentgotthárd Muraszombatban

Mura—Szentgotthárd 7:1 (4:1)

Vasárnap délután nagy melegben, de szépszámu közönség előtt játszott visszavágó mérkőzés a Mura Szentgotthárd csapata ellen. A mérkőzésen mindvégig a hazai csapat játszott jobban és a győzelmet ilyen arányban is megérdemelte. A Szentgotthárd a Mura nagyobb tudását helyenként tulzolt erélyességgel akarta ellensúlyozni, ami a mérkőzést keményre tette. A Mura gólljai a 2 percben Gombossy, az 5 percben Boszina, a 6 percben Kercsmár, a 10 percben Kukanja lőték az első féldőben, a második féldő 5 percében pedig Boszina, a 12 percében Deskovits és a 38 percében Kukanja voltak a gólszerzők.

A Mura az Északnyugati I. osztályba nevezett be!

Muraszombat jóképességű labdarúgó csapata a magyar csapatok ellen eddig lejátszott barátságos mérkőzéseivel alkalmasul megmutatta, hogy játéktudása alapján a magyar bajnokságban is az amatőr I. osztályban van a helye. Ezért a csapat vezetősége elhatározta, hogy az eredetileg felvételődti tervek szerinti nem az Északdunántúli kerület II. osztályába nevezi be a csapatot, hanem az Északdunántúli I. osztály déli csoportjába kéri felvételét. A hét elején el is ment a kerület kapitányának a felvételt kérő levél, amire muraszombati sportörökből kíváncsian várják a választ. Mindenesetre remélik, hogy sikerül az I. osztály déli csoportjának a létszámát felelelni és így a Mura I. osztályú bajnokságban vehet részt.

Mura je doszégamao zse pokázala, ka túdi med vogrszkimi klubí v prvom klászi má meszto. Zató je voditelsztvo drústva szkoncsalo, ka de zaproszilo, náj sze Mura ne vzeme v II. klász szeverno-dunántulszkoga okrajja, nego v juzsno csuporo I. klásze.

TOLDI

Versusko pripovedavanye / Szprávleno po Arany János-i / Na Vend jezík obrnyeno po Kardos János-i

VII. Szpév.

Ki pod szivov nébov néma vees nikoga, nebojsze, nyegov sors sze ravna od Bóga; vém je i Miklosa sors on csúidno ravnao, geto je zdá mészec v temni mrák oblékáo. Kmica je posztála, niseje je né vido, dúdnjala je néba, i grum treszkaó húdo, bies bozsi ednoga hajdúka tak vdaro, da je lí né nyekno, gda ga je poparo.

Né je vzeo za sálo Toldi György to delo, ka nyemi je zvirje kumesz glávca vreló, raztepane psze je vkúpe dao zúliu, raztorjeno lúdsztvo k szebi zsrédíti. Blúzi je zse bíla zorja, gda sze je on pá domó prikúto z mokrim, trúdnim lúdsztvom, i nájbole ga je edno esemerilo, ka je szvoija cíla níkai né oszlo.

Miklos je pa dalecs odiso ono nócs, z dezdszom, vctrom, blízskom szrdesno zócsi idócs i gdare je zorja kmicno nócs pregnála, Miklos sze na ednoj písztimí zse vála. Sto je potnuvo zsynim po túhoj písztimí? bozse szunco kumesz nyega na vizimí, doislo ga, povrglo, szamoga níhálo, v mokroj, túznoj nócsi níka né valúlo.

Trikrát ga povrzse, strti den opódní vára vu prikázno vodi velke gore; csúidva sze Miklos, ar je ka taksega nígdár vees né vido — prikazni brega. Hito je on, hito, esi je gli obtrúdo, navecsér je pa zse búdzszki grád vido, i esce je szunco né zaislo za gore, gda je zse tá prisao na rakosko polé.

Rákosa polé je mehaz z Pest várasom, v Pesti je prisao vkup nas pótki z veszarom, szrdesala szta sze pa pri ednom brutiv, na sterom je viden grob noví. A ka za nóvi grob je na bratív tom, za to pita Miklos nepta pred cajtom: Bóg, Bóg! v dugo plásno szaknyo oblécsena, klecsi nyegva mati pri dvóma krsóma.

Pa né nyegva mati, lí k nye priszpodóna, kamen bí zmesila nye szkua tak gróza, ka pa Miklos nye zdá nebi pomilúvaó, komi je tak méko szrce Bóg darúvaó? I pomilúje jo, pa k nye blízse szta, mo... zaka jóese? nye óurno pita, i túzsna vdovica (ar je zdá to bílj) je brítko jókajócs etak govórita.

„Jaj, színk! nepitaj za plás moja szrdca! dnész szem pokopala dva vltiva szimí v Dúnaj zátóni je vmóro nyváda etak eseh, nementíj nyemi Bóg nígdár pekládúse.“ Vees nemre pravítu, pa i to tógapócs, ar jé szrdce caga, jezík vtan pomócs pokleknovsá na grob sze vu szkno vtóm, geeci i na tiva dva krízsa sze szóm.

Tó dugo tak trpi, Miklos je pa esakto, dokes bí brítke jócs szitócs pomenkáo, i pomenkáo je on, kamesi sze to tak zdá, nejócsé tak brítke, málo sze szpókóji. Té jé etak esce — esujem, líkí esujem, vas prígódo, ali nerazmim ga, vadújant, dvá otroka szo vam vmóriti: sto z zaka? nega, kí bí proszo krv za krv z to níka?

Gori sze pozdigne, té recsi szisavsa, i nemilósztivo bolezen visavsa, szúli i medloven je vees nye obraz bíó, lí nye eszmi pogléd sze je na nyem blízcsio. „Krv za krv, právis ti? oh jaj, to sto bí steo, sto bí mojo mantro pomilúvati szmeó? písztó mi je szrdce, kak v jeszén sztrnyesce, z koga sze vlat z szpóm gda dolí póisice...“

Toldi jé pa veli: „nejócsé sze goszpá! ne száneta vees góri vasiva sziná: ali Bóg naj nígdár vees nebode moj Bóg, esi on grdi cseh ne szpádne od moji rók. Lí edno vász proszim (i bógné né zaman) povéte mi toga dúgoványa vees sztan, mam i jazs vdovico mater, mam tam domá, zató mi vdovice dúh milúváti zná.“

Na tó sze je ona tak obátrivíla, da nyemi je szrdesno etak govórita: „Vu Dúnaj zátóni sze rósta eden cseh, grízav, kí je nígdár né zakockáo szrdese: Hváli sze zviseno, lícsa i mesce sze, národ vógrov bláti imo pod spot mesce: doszta vítězov je slo vó na sztek, szmrít, vszákí je od nyega na neszrdesno vkúpsztrt.“

Vesera szta sztópíla vó moja otroka; né je bílo dalecs takšiva vojníka, mí tak dobre decé na sírókom szvétí; zdá szta v ednom gróbi, szum nyima — ne szvétí! V dvójnoszt je szpadno szvét, i né sze — vees naisao, kí bí z etim dívijim csehom na bíje sou; pa de sze vltro pá tam v zátóni sztepaó, i z túzsim jezíkom bozse ime vtepaó.“

Zarazmísvi Miklos cčo dúgoványe, né je vees poszúsao zszenske naprdánye, nego szlobód zvézi je vu Pest váraso, i vu hodi velke cíle prometúvaó. Z vilice v vilice je velki veter gnáo, kak da bí rávno on tam póit nájbole znáo, pa sze je lí kláto gde napró, gde nazáj, v nárcesaj kri majócs, lízso pa na plecsaj.

(Dale)

Városi mozi

Muraszombat

Előadások: 1941. július 20-án 15 óra 15 p. 17 óra 30 p. és 20 óra 30 p. július 21-én 20 óra 30 p.

„D. III. 88.“

A levegő hőseinek eposza 10 fejezetben

Tökéletes film... és tökéletes rendezés...

Cseh Ferenc

vegyeskereskedése és dohánynagyüzeméje

OLCSÓ ÁRAK PONTOS KISZOLGALÁS

Eladó

jó karban levő motorkerék-pár „Viktoria“ márkájú. Megtudható Vendvidéki Könyvnyomdában, Muraszombat.

Benkó József

húsáru és konzervgyár

MURASZOMBAT

Telefon: 8 és 80 • Sürgöny: Benkó, Muraszombat • Postatakarékpénztári cseksz. 74009

Hivatalok, írógéptulajdonosok figyelmébe.

*
Írógéptulajdonosok akármilyen gyártmányú és akármilyen iraslatokban rosztom kereszttul vltétek. Írógépek, varrógépek, kerékpárok, motorkerékpárok, gyermekkoszók és rádiók nagy választékban mindig raktáron.
*

Stiván Ernő, műszaki szaküzlet
MURASZOMBAT • Telefon 39

MURASZOMBAT és VIDÉKE

Laptulajdonos: a Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Negyedévre 1-20 P, félévre 2-20 P, egész évre 4 P.
HIRDETÉSI ÁRAK:
1 hasáb szélességben mm. soroként 10 fillér.

Főszerkesztő:
HARTNER NÁNDOR
Szerkesztő:
Dr. SZÁSZ ERNŐ

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Muraszombat, Horthy Miklós ut 24 szám / Telefonszám 19. Kéziratokat nem örzünk meg és nem adunk vissza.

XXXV. évfolyom. / 10. szám.

ÁRA 10 fillér.

Július 25. — Péntek.

A szentistváni gondolatra épült az ezeréves magyar történelem

(Dr. vitéz Szücs István főispán a felszabadulási ünnepélyen elmondott beszéde)

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Mélyszélesen megilletődve lépek én is az emelvényre, ahonnan ime 22 és fél év után újból magyar szó, magyar beszéd száll szerte-széjjel és újból megjelentek a piros-fehér-zöld lobogók, amelyeket százak és százak fénylő szemének meleg tekintete simogató végig és tekint egy boldog, egy büszke vármegyére, Vas vármegyére, amely önfelédten lelkes örömtől széttárja karjait és ölelésre fogja szeretett, visszatért hűségeseit. És e mámoros percek eszálátos nagyszerűségében köszöntöm a m. kir. kormány helyi képviselője annak a „névben“ a visszatért, a felszabadult, az ünneplő Muraszombatot és a muraszombati járás közönségét és halat adok Isten különös kegyelmének, hogy megérhettek ezt a napot, a felszabadulási ünnepnapot, a felejthetetlen élményt, a kormányzatokra bízott vármegye megnagyobbodását.

Es valahogy úgy érzem, hogy egy valomással tartozunk Nektek, de talán önmagunknak is. Ez alatt a több mint 2 évtized alatt sokszor, igen sokszor beszélünk Rólátok, gondoltunk Reátok, álmodoztunk Felötletek, amint hallattuk e revizió göröngyös útján, de bármennyire is szorított bennünket a társasági vasabroncs, abban sohasem kételkedtünk, abban mindig biztosak voltunk egyszóval kicsiny és nagy, nincstelen és tehetőes egyaránt, hogy Nektek vissza kell jönnötök Szent István Koronájához. Nektek és a főmeknek, akiket egy ölködő világháború nyomán az elaléit nemzet testéről szinte észrevétlenül szakítottak le. És honnan vettük mindehhez azt a határtalan önbizalmat, hitet, reményt, bátorságot és kitartást? Testvéreim! A Szent Istváni gondolatból. A Szent Istváni gondolat, amelyre mint fundamentumra van ráépítve maga az ezeréves magyar történelem. A Szent Istváni gondolat, amely több mint egy évezreden át tartotta össze, fogta össze ezt a nemzetet bármilyen nyelven is

beszéljenek fiait. A Szent Istváni gondolat, amely nem misztikum, nem valami távoli ködbeeső ismeretlen valami, hanem valóság, benne és vele élünk és általa teljesítjük a Kárpátok medencéjében, a Duna-Tisza völgyében az örök magyar hivatást. És most néhány szót, néhány mondatot a Ti nyelveteken, jelöltek annak a határtalan szeretetnek, amely betölti egész valónkat Veletek szemben.

Szecsno Vász pozdrávlam vsze, kí szte sze vrnouli kí koróni Szvétoga Stevana. Pocsúíte sze domácese, kak sztoletja príé i primite naso bratszko rokou tak, kak jo mí z lúbézncsztrjóv pontijamo Vam. Pa esce tou: nígdár nemó pozábíli

Járasi tüzoltónap, szövetségi választmányi gyűlés, zászlóátadási ünnepély és tüzoltóbemutató lesz augusztus 3-án Muraszombatban

A Járasi szövetség megszűnik, a muraszombati járás egyesületei beleolvadnak a Vasvármegyei Tüzoltó Szövetségbe

A muraszombati járásban Benkó József gyáros, járástüzoltó-parancsnok vezetésével igen élénk és magas színvonalon álló tüzoltó élet fejlődött ki az elmúlt évek során. Egész Jugoszláviában nem akadt még egy járás, ahol a tüzoltóság olyan jól megszervezett, a járás népességéhez viszonyítva olyan nagy és olyan képzett lett volna, mint éppen a mostoha „Preknurje“ tüzoltósága.

A tüzoltó hivatása: védekezni az emberiséget sujtható egyik leg-szörnyűbb csapás, a tűzvész ellen és segíteni mindenhol, ahol elemi katasztrófa fenyeget.

A tüzoltóság nem politizál,

hanem faj, vagy politikai állásfoglalás nézése nélkül egyformán dolgozik bajbajutott embertársáért, szűkség esetén élete kockázatátásával. Eppen ezért nyugodtan fejlődhetek a muraszombati járás magyar érzelmű tüzoltóegyesületei a megszállás éveit alatt és nyugodtan, sőt

iména v szobotskoj bojni premi-noucsi junákov, po iméni: Bednyák Vince, Szedonya Ferenc, Kúzma Ferenc, Mácsék Ferenc pa Deutsch Jenő, steri szo za vecsno zapecsatili bratszko szkúpnoszt Vogrov z Vami.

Igen, köszöntelek Benneteket, akik újból visszatértetek Szent István Koronájához, éreztetek magatokat otthon, mint századokon át annakelőtte és fogadjátok testvéri jobbkunkat úgy, amilyen szeretettel azt Felétek nyújtjuk. És még egyet, soha nem fogjuk elfelejteni Bednyák Vince és társait, akik itt nyugszanak a muraszombati temetőben és akik örökre megpecsételték hősi halálukkal a vend-magyar sorsközösséget.

És most felemelt fejjel, acélos akarással a Szent Istváni gondolatnak jegyében menjünk neki az újabb ezredév küzdelmeinek.

A magyarok Istene velünk lesz!

Muraszombatban tüzoltónap keretében tartják meg a felszámoló közgyűlést és ugyanitt a Vasvármegyei Tüzoltó Szövetség választmányi ülését, amelyen felveszik a járás egyesületeit a megyei szövetségbe. A gyűlések után zászlóátadási ünnepély, majd nagyszabású tüzoltóbemutatók következnek a Szabadságtéren.

Az augusztus 3-i tüzoltónap részletes programja a következő:

Reggel 8 órákor istentisztelet a katolikus és evangélikus templomokban.

Háromnegyed 9 órákor a járási szövetség felszámoló közgyűlése a városi mozi-ban.

A járási katonai parancsnokság ünnepélyesen kinevezi a járási tüzrendészeti felügyelőt és helyetteseit.

A Vasvármegyei Tüzoltó Szövetség választmányi ülése, amelyen a muraszombati járás tüzoltó egyesületeit felveszi a megyei szövetségbe.

Fél 11 órákor a Vasvármegyei Tüzoltó Szövetség által adományozott zászló átadása a járási tüzoltó egyesületeinek a Szabadságtéren. A zászlót a Muraszombati Önkéntes Tüzoltó Egyesület veszi őrizetbe.

A zászlóátadási ünnepély után a muraszombati járás önkéntes tüzoltó egyesületeinek bemutató gyakorlatai következnek.

A gyakorlatok sorrendje:

Kézfecskendők iskola-gyakorlata. Kismotor fecskendők iskolagyakorlata. Nagymotor (autó) fecskendők iskolagyakorlata.

Balta és egyéb testgyakorlatok. Légoltalmi, tűzoltalmi és mentő gyakorlat 10 motor, 10 kézfecskendő és női mentők bevonásával. Diszelvevonulás.

Az ünnepségeket a Központi vendéglőben díszbéd követi a tüzoltóság vezetői részére. Az ebéden való részvételt leg-később július hó 30-ig írásban kérjük bejelenteni a Járási Tüzoltó Szövetség elnökségének. Az önkéntes tüzoltó egyesület tagjai közös ebédben vesznek részt a kijelölt vendéglőkben.

A tüzoltónap megrendezésének előkészületei már javában folynak Benkó József tüzoltóparancsnok irányítása mellett.

Az első angol női tábornok első igérete

Newyorkból jelentik: Az első női angol tábornok, a 33 éves Jane Knox átvette a női terroristák segédhadereg parancsnokságát. Mint az amerikai laptudósító közli, a női tábornok első ténykedése az az ígélet volt, hogy az angol női hadsereg 50.000 tagja szebb egyenruhát kap...